

Jag ska
ge er
vila

Jag ska
ge er
vila

DET EVIGA
EVANGELIET
FÖR DEN
TRÖTTA SJÄLEN

Elizabeth Viera Talbot

SkandinaviskaBokforlaget.se

Omslaget har skapats med bildmaterial från Shutterstock.com (New Africa) och Unsplash.com (Tengyart).

Design: Frida Pascal-Röhken

Extern redaktör: Aivars Ozolins, Ph.D.

Översättning: Per Bolling

Copyright © 2016 Pacific Press Publishing Association, USA

Författaren tar fullt ansvar för att alla fakta och citat är korrekta i den här boken.

Om inget annat anges är bibeltexterna hämtade från *nuBibeln*: copyright © 2015, Biblica, Inc.

Bibel 2000: copyright © 2000, Svenska Bibelsällskapet

ISBN 978-91-7256-439-8

Tryckt hos EuroDream, Serbien 2022

TILLÄGNANDE

Jag tillägnar den här boken till min älskade mamma, Alicia Meier de Viera, som *vilar* i Kristus till uppståndelsens morgon, när hans underbara röst kommer att kalla henne till ett liv i evig *vila*.

Och till Jesus, min räddare och återlösare, som har gett mig fullständig *vila* för min själ nu, medan jag fortfarande lever. Må den här boken ge honom ära, och må den leda trötta människor till korset, där de kan gå in i *hans sanna vila*.

*"Kom till mig alla ni som är
trötta och bär tunga bördor,*

SÅ SKA JAG GE ER VILA.

Gå in under mitt ok och lär av mig.

Jag är mild och ödmjuk i hjärtat.

**HOS MIG FINNER NI
RO FÖR ERA SJÄLAR.**

Mitt ok är behagligt och min börda är lätt."

– Matteusevangeliet 11:28–30

Innehåll

KAPITEL 1

VILA i Jesus SEGER! 9

KAPITEL 2

VILA i Jesus TROFASTHET! 29

KAPITEL 3

VILA i Jesus GÅVA! 51

KAPITEL 4

VILA i Jesus LÖFTE! 71

KAPITEL 5

VILA i Jesus FRAMTID! 95

KAPITEL 1

Vila i Jesus seger!

*Det är bara den korsfäste Jesus
som ger hela innehållet; allt annat
pekar mot honom!*

Det här var en upplevelse som inte går att förklara. En överväldigande insikt tog över hela min varelse när jag stod vid min mammas sjuksäng några timmar innan hon gick bort. Hennes resa skulle strax ta slut, sju år efter den första cancerdiagnosen. Hon hade förberett sig själv väl för detta ögonblick, och hon hade den mest positiva och tacksamma anda som jag någonsin hade upplevt. Hon dog med full förvissning om att Jesus hade räddat henne, och därför var hennes själ fylld av en frid som var djupare än vad vi kan förstå. Hennes inställning var en sådan gåva till alla oss som älskar henne djupt, för hon talade hela tiden om sin kommande död som en ”*siesta*”, en liten tupplur, tills hon vaknar och får se Jesus ansikte vid hans andra ankomst.

När jag såg på hennes vackra och älskade ansikte var det fyllt av vila och frid. Jag märkte också hennes ansträngda andning och insåg att tiden hon hade kvar på den här jorden var mycket kort. Plötsligt kom alltsammans tillbaka till mig: alla bibliska läror som jag någonsin hade trott på, studerat eller undervisat om; alla berättelserna från Första Moseboken till Uppenbarelseboken; hela räddningsplanen genom Jesus liv, död och uppståndelse, så som den förklaras i Bibeln. Alltsammans verkade ha svalts av en gigantisk tratt som ledde fram till en enkel övertygelse: antingen var **alltsammans** sant, eller

också var det inte det. I det ögonblicket fanns det bara plats för en **slutgiltig verklighet**:

- Min mamma hade blivit räddad genom Jesus, eller hon hade inte blivit det.
- Antingen skulle jag få möta henne igen, eller också skulle jag inte få göra det.
- Antingen segrar Jesus, eller så gör han det inte.

Så enkelt. Så djupgående. Så **verkligt**!

Mitt i denna mycket personliga och ändå världsomfattande insikt såg jag henne ta sitt sista andetag, och i det ögonblicket upphörde hon att vara en levande själ. I det ögonblicket hade en verklighet övertruffat alla mina andra tankar, känslor och övertygelser: hon vilade i Jesus. Ondskan kunde inte längre röra vid henne; smärtan kunde inte längre nå henne; djävulen kunde inte längre störa henne. Hon hade fullständig *vila* i Jesus.

Hon hade fullständig vila i Jesus.

Och det var inte sant bara för att hon hade avlidit, utan för att hon hade gått bort med fullständig visshet om att hon var räddad för alltid tack vare Jesus räddande verk för henne. Sanningen var att hon hade gått in i Guds sanna vila långt innan hon hade dött! Hon hade avslutat sitt liv med att gå in i Guds vila som den beskrivs i Hebreerbrevet 4:9–11: ”Därför har Guds folk en sabbatsvila

Jag ska ge er vila

att se fram emot. Den som går in i *Guds vila* får *vila* från sitt verk, så som Gud vilade från sitt. Låt oss därför göra allt för att komma in i *den vilan*" (kursivering tillagd).

Vi behöver en tydlig, obestridlig och säker verklighet: vila i Jesus, för Jesus segrar!

Jag gick in på Facebook för att berätta om min mammas bortgång för vår familj, våra vänner och bönekamrater och arbetskamrater.

Men ändå kunde jag inte lägga ut nyheten utan att påminna om den här yttersta verkligheten. Mitt inlägg åtföljdes av ett triumferande tvåordigt rop: **Jesus segrar!** De orden blev rubriken för minnetalet som jag höll några veckor senare vid hennes minneshögtid.

När gummit möter vägen, när vi inte vet vad vi ska ta oss till, när vi kommer till slutet av vår resa eller när en älskad person håller på att lämna oss är det säkrast att vi har en tydlig, obestridlig och säker verklighet: *vila i Jesus, för **Jesus segrar!***

ALLT HANDLAR OM JESUS!

I ett av Bibelns mest fascinerande kapitel möter vi två män som också sörjer en älskad vän. De diskuterar de förbryllande händelserna som har inträffat under de senaste två dagarna samtidigt som de vandrar mot en stad som heter Emmaus. De har massor av frågor men ännu inte några svar. Deras hopp har krossats av deras

hjälpplöshet när det mötte den hårda verkligheten. Allt som de har trott på verkar ha svalts upp av ett gigantiskt svart hål av hopplöshet och lämnat dem i fullständigt mörker och förtvivlan.

Mitt i sin förvirring förenar sig plötsligt den uppståndne Jesus med dem, fast de känner inte igen honom. De försöker förklara för ”främlingen” att fram till för två dagar sedan hade de starka religiösa övertygelser som är fullständigt meningslösa nu. Var lagen och profeterna inte sanna? Hur kunde Messias dö? Hade de verkligen trott på en lögn? Hur skulle deras hjärtan någonsin kunna tro igen?

Och mitt i deras förtvivlan beslutar sig Jesus för att hjälpa dem att se någonting mycket viktigt, något avgörande: allt i Skriften skrevs för att förmedla **en kärnverklighet**. ”Då sa Jesus till dem: ”Tänk vad lite ni förstår! Och hur svårt era hjärtan har för att tro på det som profeterna har sagt! Skulle inte Messias lida detta och efter det gå in i sin härlighet?’ *Sedan förklarade han för dem, med början hos Mose och alla profeterna, vad som stod om honom i alla Skrifterna*” (Luk. 24:25–27, kursivering tillagd).

Jesus hade förenat sig med dem för att förena all deras förståelse av läror och lagens undervisning och profeterna, alla deras religiösa begrepp, till en enda verklighet som kallas ”evangeliet” eller ”de goda nyheterna”. Han skulle förklara för dem att all den

undervisningen pekade mot **en** verklighet: honom själv! För dem av er som tycker om de ursprungliga grekiska orden så är verbet som används för ”förklarade” i vers 27 *diermeneuô*. Det svenska ordet *hermeneutik*, som används i akademiska sammanhang, kommer från detta ord. Hermeneutik handlar om metoder för att tolka Bibelns texter. Så Jesus erbjuder dem i själva verket en fascinerande och spännande kurs i teologi. Han påminner dem om att de måste börja från början. Allt de någonsin har läst och trott från de hebreiska Skrifterna, från Första Moseboken och framåt, pekade mot Jesus död och uppståndelse. Ja! Varje sabbatsgudstjänst, varje försoningsdag, varje handling i helgedomen, varje årlig påskfest, varje jubelår, allt pekade mot **Jesus!**

Allt pekade
mot Jesus!

Förutom deras förvirrade ansiktsuttryck hade något oerhört hänt med dem. Ett jippi! av det slag som inte kan tämjäs, som håller på att spricka i sömmarna, föddes i deras hjärtan! Och samma två män som några ögonblick tidigare hade varit besegrade av sina mörkaste fasor, hade nu hjärtan som brann av en glädje som inte kunde hållas tillbaka, allt tack vare ljuset från deras nya förståelse. De måste vända tillbaka. De måste berätta för de andra som fortfarande sörjde att deras hopp och tro inte hade svalts av hopplöshetens och desperationens svarta hål. I stället hade det renats

och omtolkats genom det eviga *evangeliets* hermeneutiska tratt: **Jesus segrar!**

”De sa till varandra: ’Visst kändes det som en eld som brann i våra hjärtan när han talade med oss på vägen och förklarade [*diermeneuó*] Skriften för oss?’ Och utan att förlora någon tid skyndade de tillbaka till Jerusalem” (Luk. 24:32, 33, kursivering tillagd). De måste dela med sig av det eviga evangeliet eftersom deras tårar hade förvandlats till ”megaglädje” (se Luk. 24:52; ordet ”stor” kommer från det grekiska ordet *mega*).

Jesus visste att den här **kärnverkligheten** var ytterst viktig! Han måste överlämna den *personligen* till resten av lärjungarna när de allesammans var samlade. Jesus visste att människor har

en tendens att glömma den *verkliga* betydelsen hos religiösa former, påbud, traditioner och symboler. Vi riskerar alltid att tillbe formerna och inte verkligheten som de pekar mot.

Därför var det viktigt för honom att påminna alla sina lärjungar om att *allting* i de hebreiska Skrifterna handlade om honom. Men innan vi går vidare till Jesus andra meddelande vill jag berätta en fascinerande liten berättelse för er.

Jesus visste att den här kärnverkligheten var ytterst viktig!